

РЕШЕНИЕ

№ 9154

гр. София, 11.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 79 СЪСТАВ, в публично заседание на девети юни през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Цв. М.

при участието на секретаря Т. Ц.

като разгледа докладваното от Цв. М. Гражданско дело № 20211110135533 по описа за 2021 година

Предявен е осъдителен иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ за заплащане на сумата от 3 502,96 лв., представляваща застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди – направени в периода от 16.01.2018 г. до 22.12.2018 г. разходи за ЯМР прегледи, медицински транспорт до лечебни заведения, медицински прегледи и изследвания, лекарства, медицински консумативи и потребителски такси, вследствие на ПТП от 12.01.2018 г., ведно със законната лихва от датата на заявяване на претенцията пред застрахователя - 19.04.2019 г. до окончателното плащане.

Ищецът Н. СТ. Г. твърди, че на 12.01.2018 г., около 07:50 часа, в ... с посока на движение от ул. „...“, е настъпило ПТП по вина на водача Л. А. Ш. който при управление на автобус „...“, модел „H212X“, с рег. № „...“, е предприел маневра десен завои с цел да навлезе на ... като без да го изчака да премине през пешеходната пътека, маркирана с пътна маркировка, го е ударил докато преминава през нея на зелен сигнал на светофарната уредба. Поддържа, че вследствие на произшествието е получил следните телесни увреждания – двуглезенно счупване на лявата подбедрица, костнохрущялни счупвания на бедрото и на големия пищял на лявото коляно, вътреставно възпаление на лявата колянна става, скъсване на вътрешния мениск, костнохрущялни счупвания на бедрото и на големия пищял на дясното коляно и вътреставно възпаление на дясната колянна става, реализиращи медикобиологичния признак: трайно затруднение в движението на ляв долен и десен долен крайник за период от повече от 30 дни. Заявява, че поради невъзможност за стъпване на долните си крайници на 15.01.2018 г. е извършено ЯМР изследване на дясното коляно, като е установено комплексно посттравматично увреждане – остеохондрални фрактура тип „bone bruise“ на тибията на ферума, реактивен синовит, бурсит, периартрит, като в същия ден е следвало да се извърши и изследване на левия долен крайник, което обаче поради силната болка не било направено. Допълва, че предвид невъзможността да стъпва на долните си крайници на всички последващи прегледи е транспортиран със специализиран превоз – линейка, като на 16.01.2018 г. е провел медицински преглед от травматолог, при който е имобилизирано и дясното му коляно и са дадени препоръки да не се натоварват двата долни крайника. Заявява, че на 03.04.2018 г. отново му е извършен преглед от специалист травматолог, като му е предписана рехабилитация, а на 12.04.2018 г. е извършено ЯМР

изследване и на долен ляв крайник, при което са установени частични руптури (дисторзии) на предния тибео-таларен лигамент на левия глезен и на калканеофибуларния такъв на десния глезен. Твърди, че в продължение на около 6 месеца не е могъл да стъпва на долните си крайници, което налагало използването на специализиран медицински транспорт – линейка. Разяснява, че във връзка с лечението си е направил следните разходи: 1/ на 16.01.2018 г. – в размер на 600 лв. за ЯМР преглед на ляво и дясно коляно, 2/ на 17.01.2018 г. - в размер на 550 лв. за платен в брой медицински транспорт с линейка за ЯМР преглед до „... и ...“, 3/ на 18.01.2018 г. - в размер на 250 лв. за платен в брой медицински транспорт с линейка до СБАЛ по ортопедия, травматология и спортна медицина „... и ...“, 4/ на 18.01.2018 г. - в размер на 40 лв. за медицински преглед при специалист травматолог; 5/ на 18.01.2018 г. - в размер на 35 лв. за преглед при лекар специалист, 6/ на 19.01.2018 г. - в размер на 12 лв. за такса за изследване върху електронен носител, 7/ на 22.01.2018 г. - в размер на 120 лв. за платени в брой медицински услуги, изразяващи се в първичен преглед, рентген на мускулоскелетна система, долни крайници и глезен, заплащане на допълнителен центрах от конвенционално рентгеново изследване, рентген на мускулоскелетна система, долни крайници, стъпало и пръсти, заплащане на допълнителен центрах от конвенционално рентгеново изследване, извършени в „...“, 8/ на 24.01.2018 г. - в размер на 205,64 лв. за закупуване на лекарства ... 9/ на 24.01.2018 г. - в размер на 15 лв. за медицински консумативи (поставяне на превръзки и обработка на рани), 10/ на 24.01.2018 г. - в размер на 2,90 лв. за потребителска такса, 11/ на 05.02.2018 г. - в размер на 40 лв. за закупуване на патерици, 12/ на 13.02.2018 г. - в размер на 2,90 лв. за потребителска такса, 13/ на 13.02.2018 г. - в размер на 100 лв. за платен в брой медицински транспорт с линейка до ... за контролен преглед, 14/ на 01.03.2018 г. - в размер на 100 лв. за платен в брой медицински транспорт с линейка до „...“, 15/ на 27.03.2018 г. - в размер на 100 лв. за платен в брой медицински транспорт с линейка до ... за контролен преглед, 16/ на 03.04.2018 г. - в размер на 100 лв. за консултативен преглед с функционална оценка, 17/ на 13.04.2018 г. - в размер на 600 лв. за ЯМР преглед на ляв и десен глезен, 18/ на 23.04.2018 г. - в размер на 28,78 лв. за охлаждащи продукти за облекчаване на болка и възпаление, 19/ на 23.04.2018 г. - в размер на 25 лв. за закупуване на медицински консумативи (топъл-студен компрес за облекчаване на болките), 20/ на 31.07.2018 г. - в размер на 20 лв. за извършване на ъглометрия, 21/ на 03.08.2018 г. - в размер на 13,42 лв. за лекарствен медикамент „...“ 22/ на 16.08.2018 г. - в размер на 13,42 лв. за лекарствен медикамент „...“ 23/ на 26.09.2018 г. - в размер на 13,32 лв. за лекарствен медикамент „...“ 24/ на 04.10.2018 г. - в размер на 40 лв. за извършен профилактичен преглед при ортопед, 25/ на 10.10.2018 г. - в размер на 290 лв. за магнитнорезонансна томография, 26/ на 19.10.2018 г. - в размер на 10,86 лв. за лекарствен медикамент „...“, 27/ на 23.10.2018 г. - в размер на 89 лв. за закупуване на ортопедични стелки, 28/ на 20.11.2018 г. - в размер на 11,55 лв. за лекарствен медикамент и 29/ на 22.12.2018 г. - в размер на 74,17 лв. за закупуване на ортопедични стелки. Сочи, че срещу виновния за настъпване на ПТП-то водач е образувано досъдебно производство № ЗМ11021/2018 г. по описа на отдел „Разследване“ – СДВР, пр. пр. № 2526/2018 г. по описа на СРП, което е приключило с влязло в сила споразумение по НОХД № 8435/2019 г. по описа на СРС, НО, 6-ти състав. Твърди, че с молби съответно от 08.02.2018 г., от 23.04.2018 г., от 24.07.2018 г., от 05.10.2018 г. и от 19.04.2019 г. е отправил до ответника „...“, в качеството му на застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на виновния за ПТП-то водач – Л. А. Ш. искане за заплащане на стойността на направените в периода от 16.01.2018 г. до 22.12.2018 г. разходи за лечение на травматичните увреждания, настъпили вследствие на процесното ПТП от 12.01.2018 г., но същият не му е заплатил сумата от общо 3 502,96 лв., поради което претендира същата, ведно със законната лихва от датата на отправяне до него на последното искане - 19.04.2019 г. до окончателното плащане. Претендира и разноски.

В срока по чл. 131, ал. 1 ГПК ответникът „...“ е подал отговор на исковата молба, с който оспорва иска по основание и размер. Не оспорва качеството си на застраховател по

застраховка „Гражданска отговорност“ по отношение на автобус ..., модел „Н212Х“, с рег. № Оспорва вида и характера на причинените вреди, причинната връзка между тях и процесното ПТП от 12.01.2018 г. Оспорва началната дата на претенцията за законна лихва. С тези съображения отправя искане за отхвърляне на предъявения иск.

Съдът, като съобрази доводите на страните и събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ.

Основателността на иска се обуславя от установяване от ищеца наличието на следните предпоставки: ответникът да е застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобил, като в срока на действие на договора, вследствие на противоправното и виновно поведение на водача на застрахования при ответника автомобил да е настъпило застрахователно събитие - ПТП, което е покрит риск, в причинна връзка с което ищецът да е претърпял телесни увреждания, за лечението на които да е направил твърдяните разходи в претендирания размер.

С определение от 10.09.2021 г. съдът е отделил за безспорни между страните и ненуждаещи се от доказване обстоятелствата, че на 12.01.2018 г., около 07:50 часа, в ... с посока на движение от ул. „...“, е настъпило ПТП с участието на автобус ..., модел „Н212Х“, с рег. № ..., управляван от Л. А. Ш. и ищеца Н. СТ. Г., в качеството му на пешеходец. Не се спори още, че към 12.01.2018 г. по отношение на автобус ..., модел „Н212Х“, с рег. № ... е била налице задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ при ответника –

В случая, с оглед отделените за безспорни факти и наличието на влязло в сила споразумение по НОХД № 8435/2019 г. по описа на СРС, НО, 6-ти състав, на основание чл. 381 и сл. НПК, вр. чл. 300 ГПК съдът приема, че обстоятелствата във връзка с механизма на настъпване на процесното ПТП и вината на водача следва да се считат за установени.

Нещо повече, това е така и с оглед наличието на влязло в сила съдебно решение № 3689 от 24.06.2020 г., постановено по гр. дело № 12942/2018 г. по описа на СГС, I ГО, с което ответникът е осъден да заплати на ищеца Н. СТ. Г. сумата от 60 000 лв., представляваща обезщетение за неимуществени вреди, претърпени в резултат на пътнотранспортно произшествие, реализирано на 12.01.2018 г., ведно със законната лихва от 08.04.2018 г. до окончателното плащане. Доколкото претенцията, предмет на посоченото дело, произтича от същото основание, от което и претенцията, предмет на настоящото такова, то на основание разпоредбата на чл. 298 ГПК е налице допълнително основание да се приеме, че обстоятелствата относно реализирането на процесното ПТП от 12.01.2018 г., начина, по който е станало това, участвалите в него лица, както и предизвикването му по вина на водача на автобус ..., модел „Н212Х“, с рег. № ... - Л. А. Ш. чиято гражданска отговорност е била застраховна при ответника действително са налице, поради което настоящият съдебен състав не дължи повторното им изследване по същество с настоящия съдебен акт.

Ето защо, спорните въпроси по делото се концентрират върху причинната връзка на твърдяните увреждания с процесното ПТП от 12.01.2018 г., причинната връзка на направените разходи с вредите от него, както и размера на претендираното обезщетение.

В тази връзка най-напред по делото е изслушвано и прието първоначално заключение на вещото лице по съдебномедицинската експертиза, изготвено въз основа на представените медицински и финансови документи /фактури и касови бонове към тях/, според което като възможна последица от процесното ПТП от 12.01.2018 г. могат да се приемат следните травматични увреждания: травма на глезенна става на лява подбедрица с разместено закрито двуглезенно счупване, която се причинява индиректно, при внезапно движение на огъване на стъпалото встрани, като от натиска на скочната кост последователно се чупят двата

глезена. Експертът изяснява, че това травматично увреждане би могло да се причини по време и начин, посочен в исковата молба, а именно: при участие в пътно-транспортно произшествие като пешеходец, блъснат от автобус при упорен ляв крак. До момента на изписване от болничното заведение не са били налице данни за констатирани увреждания – болезненост и/или дефицит в движенията на десен крак и/или на ляв крак в коленната става, като едва след като на 15.01.2018 г. пострадалият се е самонасочил към изследване с ЯМР, са установени образни данни за: посттравматично увреждане на колянното – фрактура на фибулата /малък пищял/, остеохондрални счупвания тип “bone bruise” на тибията и фемура /голям и малък пищял/, реактивни синовиит /възпаления на синовията/, бурсит /възпаление на околоставна торбичка/, периартрит /околоставно възпаление/, скъсан медиален мениск на ляво коляно и остеохондрални счупвания тип “bone bruise” на тибията и фемура, реактивни синовит, бурсит, периартрит на дясна колянна става. Експертът обобщава, че за така установените увреждания както на лява, така и на дясна коленна става в изследваното от него разчитане липсва посочване на размери, както и описание и интерпретирани данни за давността на причиняването им. Ден след провеждане на ЯМР изследванията – на 16.01.2018 г. на пострадалия е проведен специализиран платен преглед при специалист по ортопедия и травматология, при който той е съобщил, че е преминал диагностика в ..., където му е поставена шина на ляв крак и превръзка на десен крак, съобщавайки и за болки и отоци в двете коленни стави, както и за проведените ЯМР изследвания и резултата от тях, като при прегледа са установени: клинични данни за счупване без дислокация на фибуларен малеол /глезенен, външно разположен израстък на малкопищялната кост/ на ляв крак и връзкова увреда на делатоидеум /делтовидна сухожилна връзка на глезенна става откъм медиално /за вътрешен голямопищялен глезен/, наличие на нараняване от медиално на ляв крак от ексцентричен тип /охлузвания на вътрешна повърхност/ на десен глезен от същия тип. Установява се, че при прегледа са били назначени изследвания: рентгенографии: фас и профил на ляв и десен глезен, фас и полупрофил на двете ходила, а от рентгенографията са установени данни за фрактура на фибуларен малеол на ляв крак без дислокация. Вещото лице изяснява, че след обработка на раните отново е поставена шина с дадено предписание за смяна на превръзки през 3 дни, както и поставяне на гипсова имобилизация на ляво ходило след зарастване на раната в случай, че е било възможно, като е приета крайна диагноза: счупване на външен латерален глезен /вътреставно увреждане на колянната става/. Тъй като при прегледа не са установени и описани клинични данни за травма – контузии, отоци, болезнена и нарушена функция и др., както на лява, така и на дясна колянна става, експертът е достигнал до извод, че изведените от анализ на образното изследване ЯМР диагнози не могат да са приемат като настъпили вследствие на процесното ПТП от 12.01.2018 г., още повече, че по делото няма данни за назначено и приложено лечение за травми на коленни стави. По отношение на потърсения от пострадалия на 03.04.2018 г. медицински преглед от специалист по ортопедия и травматология с оплаквания от болки и ограничени движения и оток в двете колена вещото лице констатира, че обективно такъв оток е бил установен, съпроводен с данни за умерен вътреставен излив, като е назначено ЯМР изследване на колянната става, каквото обаче няма данни да е било проведено, поради което диагнозата не е била потвърдена. Изяснява още, че на 12.04.2018 г. на пострадалия е направено магнитно-резонансна томография на двата глезена, при което са установени данни за частични руптурни /дисторзии/ на предния тибео-таларен лигмент на левия глезен и на калканеофибуларния такъв на десния глезен, като така установеното увреждане на предна сухожилна тибео-таларна ставна връзка на ляв глезен представлява част делтоидния лигамент, за чието увреждане са установени данни още при първия преглед от травматолог на 16.01.2018 г., поради което се приема, че същото е във връзка с процесния инцидент. Липсата до този момент на данни за увреждане на дясна глезенна става е дало основание на експерта да достигне до извод, че засягането на калканео-фибуларна ставна връзка на десния глезен не е в резултат от инцидента от 12.01.2018 г. При съвкупен анализ на

представените по делото доказателства за извършени разходи във връзка с лечението на травматичните увреждания вещото лице достига до извод, че разходите по фактура № 2200002231/24.01.2018 г. за сумата от 205,64 лв. с касов бон към нея за закупуване на лекарства ... фактура № 0300468317/24.01.2018 г. за сумата от 15 лв. с касов бон към нея за закупени медицински консумативи /поставяне на превръзки и обработка на рани/, фактура № 0040003588/05.02.2018 г. за сумата от 40 лв. за закупуване на патерици и касов бон към нея и фактура № 24513/03.04.2018 г. за сумата от 100 лв. за консултативен преглед с функционална оценка се намират в причинна връзка и са били необходими за облекчаване на последиците от травмите, подпомагане на придвижването, както и за лечението им. Не до такъв извод обаче е достигнал експертът по отношение на разходите по фактура № 2967/16.01.2018 г. за сумата от 600 лв. с касов бон към нея за извършени ЯМР прегледи на ляво и дясно коляно, фактура № 610/17.01.2018 г. за сумата от 550 лв. за транспорт с линейка за ЯМР преглед до „... с престой от 5 часа и транспорт до дома, както и транспорт от дома до ... с престой от 2 часа и обратно транспорт до дома, фактура от 18.01.2018 г. за сумата от 35 лв. за медицински преглед от специалист травматолог от СБАЛТОСМ „...“, фактура № 1391/18.01.2018 г. за сумата от 40 лв. и касов бон към нея за медицински преглед от травматолог, фактура № 300467386/19.01.2018 г. за сумата от 12 лв. и касов бон към нея, фактура № 0190007915/22.01.2018 г. за сумата от 70,00 лв. и касов бон към нея за първичен преглед, РГ, мускулноскелетна система, долни крайници, глезен, други услуги, заплащане на допълнителен центраж от конвенционално рентгеново изследване, РГ, мускулноскелетна система, долни крайници, стъпало и пръсти, други услуги, заплащане на допълнителен центраж от конвенционална рентгенова изследване, други услуги, заплащане на допълнителен центраж от конвенционално рентгеново изследване, фактура № 656/15.02.2018 г. за сумата от 100 лв. и касов бон към нея за извършен медицински транспорт с линейка до ... за контролен преглед, фактура № 692/27.03.2018 г. за сумата от 100 лв. и касов бон към нея за извършен медицински транспорт с линейка за контролен преглед, фактура № 0300472616/13.02.2018 г. за сумата от 2,90 лв. и касов бон към нея за платена потребителска такса, фактура № 3629/10.10.2018 г. за сумата от 290 лв. и касов бон към нея за ЯМР, фактура от 04.10.2018 г. за сумата от 40 лв. за преглед и фактура № *****/31.07.2018 г. за сумата от 20 лв. и касов бон към нея за извършване на ъглометрия, доколкото по делото не са представени медицински документи, удостоверяващи резултатите от прегледите в случай, че такива са били извършени, а данните от тях биха били решаващи както за изясняване на състоянието на пострадалия след инцидента, така и за връзката на евентуално травматично увреждане с процесния инцидент и последиците от него. Според вещото лице разходите по фактура № 3071/13.04.2018 г. за сумата от 600 лв. и касов бон към нея за извършен ЯМР преглед на ляв и десен глезен, фактура № 0550000679/03.08.2018 г. за сумата от 13,42 лв. и касов бон към нея за закупуване на „... фактура № 0550000688/16.08.2018 г. за сумата от 13,42 лв. и касов бон към нея за закупуване на „... фактура № *****/26.09.2018 г. за сумата от 13,32 лв. и касов бон към нея за закупуване на „... фактура № 0550000742/19.10.2018 г. за сумата от 10,86 лв. и касов бон към нея за закупуване на „Репарилгел“ и фактура № 0550000769/20.11.2018 г. за сумата от 11,55 лв. и касов бон към нея за закупуване на „Репарилгел“ също не са във връзка с травматичните увреждания вследствие на инцидента от 12.01.2018 г., доколкото става въпрос за медикаменти, които няма данни да са били предписани на ищеца, а освен това се отнасят за период от 10 месеца след настъпването му. С оглед този си извод вещото лице е приело още, че разходите по фактура № *****/23.04.2018 г. за сумата от 28,78 лв. и касов бон към нея за закупуване на спортен пакет, фактура № 4000001163/23.04.2018 г. за сумата от 25 лв. и касов бон към нея за закупуване на студен-топъл компрес и фактура № 268/22.12.2018 г. за сумата от 74,17 лв. и касов бон към нея за закупуване на ортопедични стелки също не могат да се приемат за необходим разход, който е направен във връзка с процесния инцидент от 12.01.2018 г.

На следващо място от заключението на вещото лице по изслушаната и приета

повторна съдебномедицинска експертиза, също изготвено въз основа на представените медицински и финансови документи /фактури и касови бонове към тях/, по делото се установява, че вследствие на процесното ПТП от 12.01.2018 г. ищецът е получил следното травматично увреждане: двуглезенна фрактура на левия долен крайник, с оток и деформация на лява глезенна става, съпроводена с болки при движение, без да е отразено, че има контузия и на лявото коляно. Експертът изяснява, че при приемането му по спешност в ... на пострадалия Г. е сложена гипсова имобилизация посредством поставянето на гипсова шина, поради което се е налагало придвижването с две патерици, тъй като не е стъпвал на левия си долен крайник, като същият е изписан в добро общо състояние без да са установени и описани други травми. Запознавайки се с резултатите от направения на 15.01.2018 г. ЯМР преглед на ляво коляно и дясна колянна става, вещото лице е приело, че констатираните при изследванията увреждания, а именно: остеохондрална фрактура тип "bone bruise" на тибията и ферума, реактивен синовит /възпаление на вътрешната обвивка на коляното/, бурсит /възпаление на околоставната торбичка/, периартрит /околоставно възпаление/, скъсан медиален мениск на ляво коляно и същата находка на дясната колянна става, но без увреждане на менискус, не са характерни за травмата получена на 12.01.2018 г., тъй като имат хроничен характер и в случай, че това е така, то в двете колена задължително е следвало да има т. нар. хемартроза /кръвоизлив в ставата/, а в случая такъв не е бил установен. Запознавайки се с резултатите от направения на 12.04.2018 г. ЯМР преглед на двете глезенни стави, експертът приема, че само травмата на лявата такава се намира в причинна връзка с процесния инцидент от 12.01.2018 г. Според вещото лице разходите по фактура № 2200002231/24.01.2018 г. за сумата от 205,64 лв. и касов бон към нея, фактура № 00400003588/05.02.2018 г. за сумата от 40 лв. и касов бон към нея за закупуване на патерици, фактура № 24513/03.04.2018 г. за сумата от 100 лв. и касов бон към нея за консултативен преглед с функционална оценка, фактура № 0550000769/20.11.2018 г. за сумата от 11,55 лв. и касов бон към нея за закупуване на „Репарилгел“ за мазане на лява глезенна става, както и фактура № 0300468317/24.01.2018 г. за сумата от 15 лв. и касов бон към нея за закупуване на медицински консумативи са били необходими за преодоляване на травматичните увреждания, предизвикани вследствие на процесния инцидент от 12.01.2018 г.

За изясняване на спора от фактическа страна по делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетеля ... който разказва, че е разбрал за настъпване на инцидента от ищеца Н.Г., който го е уведомил по телефона. Сочи, че за първи път се е видял с него няколко дни след това, когато го е посетил в ..., като състоянието му описва по следния начин: „с гипсиран крак, охлузвания, подути крака и без възможност за самостоятелно придвижване“. Сочи, че по време на придвижването му се е налагало ползването на носилка, офис стол, а впоследствие и на патерици. Впечатления относно състоянието на приятеля си свидетелят е формирал и по време на посещенията си в дома му, където е ходил редовно, за да му помага с приготвянето на храната, както и да отваря и затваря вратите на медицинските лица с носилките. Допълва, че ищецът не е имал възможност за самостоятелно обслужване, приемал е лекарства, охлузванията са били и по двата крака, като възстановяването му е настъпило едва след около година. Съдът възприема показанията на свидетеля Д., доколкото отразяват непосредствените му впечатления, формирани при ежедневните посещения в дома на ищеца, а освен това единствено фактът, че двамата са приятели не може да обоснове извод, че същият е заинтересован от изхода на спора.

Ето защо, при съобразяване на данните, отразени в медицинските документи по делото, изслушаните и прието съдебномедицински експертизи, както и показанията на свидетеля В. Д. съдът приема, че вследствие на процесното ПТП от 12.01.2018 г. на ищеца Н.Г. са били причинени множество телесни увреждания, за лечението на които е било необходимо направата на част от описаните в исковата молба разходи. В тази връзка следва

да се отбележи, че изясняването на въпроса относно необходимостта на претендираните разходи се обуславя от установяване по делото най-напред на вида и характера на причинените вследствие на инцидента телесни увреждания, за чието лечение те са били направени. В случая, травматичните увреждания, получени вследствие на процесното от ПТП от 12.01.2018 г., следва да се считат за установени в производството по гр. дело № 12942/2018 г. по описа на СГС, I ГО, по което е постановено влязло в сила съдебно решение № 3689 от 24.06.2020 г., а именно: твърдяните от ищеца такива - двуглезенна фрактура /счупване/ на лявата глезенна става, разкъсноконтузна рана в областта на лявата глезенна става, разкъсване на латералната колатерална връзка в лявата колянна става, скъсване на медиалния мениск в лявото коляно, разкъсване на една от три връзки в дясната глезенна става, увреждане на хрущяла на дясното коляно и разкъсно контузна рана в областта на дясната колянна става. За да достигне до този извод съдът съобрази, че причинените вследствие на инцидента телесни увреждания представляват част от основанието на предявения иск, а доколкото същият вече е бил предмет на разглеждане по предходно заведено дело между същите страни /макар и с предмет претендираните неимуществени вреди/, то на основание чл. 297, вр. чл. 298, ал. 1 ГПК настоящият съдебен състав се счита за обвързан от действието на постановеното по него решение от 24.06.2020 г., респ. от обективните предели на силата на присъдено нещо на същото. Ето защо, макар изслушанияте и приети по настоящото дело заключения на вещите лица по първоначалната и повторна съдебномедицинска експертизи да са достигнали до извода, че вследствие на процесното ПТП от 12.01.2018 г. Н.Г. е получавал единствено двуглезенна фрактура /счупване/ на лявата глезенна става, то следва да се приеме, че същият е пострадал не само в областта на лявата глезенна става, но също така и в областта на лявата колянна става, дясната глезенна става и дясната колянна става. Нещо повече, в случая относно обстоятелството, че няколко дни след инцидента пострадалият Г. се е оплакал от болки и в тези области свидетелстват данните отразени в представените резултати от разчитане на магнитно-резонансна томография на дясно и ляво коляно от 15.01.2018 г. и на левия и десния глезен от 12.04.2018 г. /л. 17-19 от делото/, според които при изследваното лице са били установени: 1/ „комплексно постравматично увреждане на дясно коляно – остеохондрални фрактури тип “bone bruise” на тибията и ферума, реактивни синовит, бурсит, периартрит“, 2/ „комплексно постравматично увреждане на лявото коляно – фрактура на фибулата, остеохондрални фрактури тип “bone bruise” на тибията и ферума, реактивни синовит, бурсит, периартрит, скъсан медиален мениск“ и 3/ „частични руптури (дисторзии) на предния тибео-таларен лигамент на левия глезен и на калканеофибуларния такъв на десния глезен, състояние след фрактура – почти консолидирала се – на външния малеол на левия долен крайник (тип епифизиолиза), реактивен синовит, периартрит“. Следва да се отбележи, че изследванията в областта на ляво и дясно коляно са направени на 15.01.2018 г., т. е. едва 3 дни след настъпване на инцидента от 12.01.2018 г., поради което с висока степен на достоверност може да се направи извод, че отразените в тях увреждания на двата крака /в областта на коленните стави/ се дължат именно на съприкосновението на пешеходеца с автобуса, още повече, че ищецът е бил изписан от болничното заведение на 15.01.2018 г., а в случая няма основание да се приеме, че по време на престоя му там с него се е случил и друг инцидент, от който те да са били причинени. В случая, това е така и по отношение на уврежданията в областта на десния глезен, констатирани при изследванията от 12.04.2018 г., доколкото по отношение на тях също не се твърди да са вследствие на инцидент с участието на ищеца, който да е настъпил в периода от 12.01.2018 г. до 12.04.2018 г. Следва да се отбележи, че от показанията на свидетеля ... по делото се установи, че по време на възстановяването си Н. е пребивавал предимно в дома си, тъй като е бил неподвижен, а охлузванията по тялото му са зсегнали и двата крака, като същият е излизал навън единствено с цел медицински прегледи, когато е бил придружаван от медицински специалисти. Съдът възприема показанията на разпитания по делото свидетел, приемайки, че споделените от него факти действително са се

осъществили по описания начин, тъй като отразяват ежедневните му впечатления, а освен това същите се подкрепят и от данните, отразени в част от медицинските документи по делото. Следователно, няма основание да се приеме, че за периода до осъществяване на изследването от 12.04.2018 г. по отношение на ищеца Г. са се осъществили и други обстоятелства, причинили му телесни увреждания, различаващи се от вече посочените. Действително, вещите лица по изслушаните експертизи са достигнали до различни изводи по отношение на част от констатираните телесни увреждания, но с оглед горните правни изводи съдът приема, че вида и характера на същите съответства на твърдяните от ищеца такива в хода на процеса, които от своя страна съответстват и на вече възприетите в производството по гр. дело № 12942/2018 г. по описа на СГС, I ГО, като заключенията в тази част не следва да бъдат кредитирани. Нещо повече, в представените 2 броя болнични листи съответно от 16.01.2018 г. и от 03.04.2018 г. /л. 20-21 от делото/, отразяващи обективното състояние на пациента към момента на прегледа са отразени данни за счупване на без дилокация на фибуларен малеол на ляв крак, нараняване от медиално на ляв крак от ексцентричен тип и латерално на десен глезен от същия тип, отекло ляво коляно с умерен вътреставен излив, което също е в подкрепа на извода, че засегнатите области не касаят само установените такива при прегледа в деня на инцидента. Въз основа на изложеното съдът приема, че претърпяните от ищеца Н.Г. травматични увреждания съответстват на вече посочените по-горе, а именно: двуглезенна фрактура /счупване/ на лявата глезенна става, разкъсноконтузна рана в областта на лявата глезенна става, разкъсване на латералната колатерална връзка в лявата колянна става, скъсване на медиалния мениск в лявото коляно, разкъсване на една от три връзки в дясната глезенна става, увреждане на хрущяла на дясното коляно и разкъсно контузна рана в областта на дясната колянна става, като при това положение на по-нататъшно изследване подлежи въпросът дали претендираните с исковата молба разходи са били необходими за тяхното лечение.

В случая, съдът намира, че категоричен извод в тази насока може да се направи най-напред по отношение на разходите по фактура № 2200002231/24.01.2018 г. за сумата от 205,64 лв. - за закупуване на лекарства ... фактура № 0300468317/24.01.2018 г. за сумата от 15 лв. - за закупени медицински консумативи /поставяне на превръзки и обработка на рани/, фактура № 0040003588/05.02.2018 г. за сумата от 40 лв. - за закупуване на патерици, фактура № 24513/03.04.2018 г. за сумата от 100 лв. - за консултативен преглед с функционална оценка, фактура № 0550000769/20.11.2018 г. за сумата от 11,55 лв. - за закупуване на лекарствен медикамент ..., както и фактура № 0550000742/19.10.2018 г. за сумата от 10,86 лв. - за закупуване на лекарствен медикамент ..., предназначен за мазане на лявата глезенна става, тъй като според констатациите на експертните заключения по съдебномедицинските експертизи същите безспорно са били необходими за облекчаване на последиците от травмите, подпомагане на придвижването, както и за лечението им. Изрично вещите лица са посочили, че ползването на тези медикаменти е било наложително, а доколкото пострадалият е имал гипсова шина на кръка се е налагало и придвижването му с патерици. Също така в тази част техните изводи се подкрепят и показанията на свидетеля Д., който също заявява, че за известен период от време се е наложило Н. да използва патерици, а освен това е приемал и медикаменти. На следващо място съдът приема, че с оглед установените телесни увреждания необходими за лечението на ищеца се явяват и направените от него разходи по фактура № 3000002967/16.01.2018 г. за сумата от общо 600 лв. - за извършен ЯМР преглед на ляво и дясно коляно, както и фактура № 3000003071/13.04.2018 г. за сумата от общо 600 лв. - за извършен ЯМР преглед на ляв и десен глезен. В случая, с оглед обсъдените по-горе резултати от разчитане на магнитно-резонансна томография на дясно и ляво коляно и десен и ляв глезен по делото се доказва, че посочените изследвания действително са били извършени, а доколкото обект на същите са области, които са били засегнати от процесното ПТП от 12.01.2018 г., и по отношение на които пострадалият е имал оплаквания, то следва да се приеме, че същите са насочени именно към преодоляване

на травмите от него. Съдът приема, че това е така и по отношение на направените разходи по фактура № 0000000610/17.01.2018 г. за сумата от 550 лв., касаеща плащането на транспорта с линейка за ЯМР преглед до „... и ...“, фактура № 0000000611/18.01.2018 г. за сумата от 250 лв., касаещ плащането на транспорта с линейка до СБАЛ по ортопедия, травматология и спортна медицина и, както и фактура № 0000001391/18.01.2018 г. за сумата от 40 лв. - за извършване на медицински преглед при специалист травматолог, доколкото същият касае имобилизиране на дясното коляно, т. е. също става въпрос за област, засегната вследствие на телесните увреждания, причинени от инцидента от 12.01.2018 г. Представената по делото фактура № 0190007915/22.01.2018 г. за сумата от общо 120 лв. – за платени в брой медицински услуги, изразяващи се в първичен преглед, рентген на мускулоскелетна система, долни крайници и глезен, заплащане на допълнителен центраж от конвенционално рентгеново изследване, рентген на мускулоскелетна система, долни крайници, стъпало и пръсти, заплащане на допълнителен центраж от конвенционално рентгеново изследване, извършени в ..., също касае изследвания, процедури и манипулации по области, засегнати вследствие на процесното ПТП от 12.01.2018 г., поради което следва да се приеме, че представлява необходим разход във връзка с лечението им. Нещо повече, същата касае посещение на болничното заведение, отразено и във вече обсъдената по-горе фактура № 0000000610/17.01.2018 г. за транспорт до същата болница, което поражда индиция за наличието на връзка между двата вида разходи. По отношение на направените такива за специализиран медицински транспорт – линейка съдът приема, че същите са били необходими, тъй като предвид това, че са били засегнати и двата му крака, ищецът Г. е бил в невъзможност да се придвижва с обществен градски транспорт, като такава констатация е направена и в констативната част на заключението по повторната съдебномедицинска експертиза. В случая, реалното извършване на всеки един от обсъдените по-горе разходи, за които съдът прие, че са били необходими за лечението на травмите на ищеца, вследствие на процесното ПТП от 12.01.2018 г., се установява от представените от него фактури и касови бонове към тях, респ. разписки за заплащането им в брой.

Що се отнася обаче до останалите претендирани с исковата молба разходи, то в случая съдът приема, че не се установява при условията на пълно и главно доказване, че същите касаят лечението на травматичните увреждания, настъпили именно в резултат на инцидента от 12.01.2018 г. Най-напред по отношение на тези по фактура № 0000000656/15.02.2018 г. за сумата от 100 лв. – за медицински транспорт с линейка до ... за контролен преглед, фактура № 0000000670/01.03.2018 г. за сумата от 100 лв. – за медицински транспорт с линейка до ... за контролен преглед и фактура № 0000000692/27.03.2018 г. за сумата от 100 лв. - за медицински транспорт с линейка до ... за контролен преглед, това е така по следните съображения: действително, данните по делото сочат, че ищецът се е нуждаел от специализиран транспорт за придвижване, но при проследяване на представените писмени доказателства не се установява категорично, че твърдяните прегледи на посочените в тях дати действително са били извършени. Нещо повече, дори такива контролни прегледи да са били проведени, то по делото няма данни какви са били констатациите и резултатите от тях, за да се изследва въпросът касаят ли те лечението на травмите, предизвикани от процесното ПТП от 12.01.2018 г. В случая, това е така и по отношение на претендираните разходи за платени потребителски такси съответно на 24.01.2018 г. и на 13.02.2018 г. в размер от по 2,90 лв., тъй като за тях също не се установява дали касаят извършването на прегледи, проведени във връзка с лечението на процесните травми, още повече, че с исковата си молба ищецът изобщо не излага твърдения, че на посочените дати е осъществил посещения в ... за извършване на твърдяните контролни прегледи и прегледи от специалист по травматология. На следващо място до такъв извод съдът достига и по отношение на останалите претендирани разходи, а именно: по фактура от 18.01.2018 г. за сумата от 35 лв. – за преглед от лекар специалист, фактура № 0300467386/19.01.2018 г. за сумата от 12 лв. – за такса за изследване върху електронен носител, фактура № *****/23.04.2018 г. за сумата от

28,78 лв. – за охлаждащи продукти за облекчаване на болка и възпаление, фактура № 4000001163/23.04.2018 г. за сумата от 25 лв. – за закупуване на медицински консумативи /топъл-студен компрес за облекчаване на болките/, фактура № *****/31.07.2018 г. за сумата от 20 лв. – за извършване на ъглометрия, фактура № 0550000679/03.08.2018 г. за сумата от 13,42 лв. – за закупуване на лекарствен медикамент „...“ фактура № 0550000688/16.08.2018 г. за сумата от 13,42 лв. – за закупуване на лекарствен медикамент „...“ фактура № *****/26.09.2018 г. за сумата от 13,32 лв. – за закупуване на лекарствен медикамент „...“ фактура от 04.10.2018 г. за сумата от 40 лв. – за извършен профилактичен преглед при ортопед, фактура № 0000003629/10.10.2018 г. за сумата от 290 лв. – за извършване на магнитнорезонансна томография, фактура № 0000000239/23.10.2018 г. за сумата от 89 лв. – за закупуване на ортопедични стелки и фактура № 0000000268/22.12.2018 г. за сумата от 74,17 лв. – за закупуване на ортопедични стелки, тъй като от една страна става въпрос за прегледи и закупуването на медикаменти и помощни средства, за които не се установява при условията на пълно и главно доказване, че са били необходим разход за лечението на травмите вследствие на процесното ПТП от 12.01.2018 г., доколкото същите са били изследвани от изслушаните експертизи, които не са достигнали до изводи в тази насока, още повече, че с оглед отдалечеността на направата им във времето спрямо момента на инцидента – 12.01.2018 г., се касае за разходи, направени значителен период от време след това. Действително, в показанията си свидетелят Д. заявява, че по време на лечението си ищецът Г. е приемал медикаменти, но в тази част разказаното от него не се характеризира с висока степен на конкретика, за да се направи извод, че става въпрос именно за медикаментите, предмет на посочените по-горе фактури.

С оглед на изложеното, съдът приема, че претендираните от ищеца имуществени вреди са доказани до общия размер от 2 543,05 лв., от които: 205,64 лв. – разходи за закупуване на лекарства „...“, ... съгласно фактура № 2200002231/24.01.2018 г., 15 лв. - за закупени медицински консумативи /поставяне на превръзки и обработка на рани/ съгласно фактура № 0300468317/24.01.2018 г., 40 лв. - за закупуване на патерици съгласно фактура № 0040003588/05.02.2018 г., 100 лв. - за консултативен преглед с функционална оценка съгласно фактура № 24513/03.04.2018 г., 11,55 лв. - за закупуване на лекарствен медикамент ... съгласно фактура № 0550000769/20.11.2018 г., 10,86 лв. - за закупуване на лекарствен медикамент ... съгласно фактура № 0550000742/19.10.2018 г., 600 лв. - за извършен ЯМР преглед на ляво и дясно коляно съгласно фактура № 3000002967/16.01.2018 г., 600 лв. – за извършен ЯМР преглед на ляв и десен глезен съгласно фактура № 3000003071/13.04.2018 г., 550 лв. - за транспортиране с линейка за ЯМР преглед до „...“ и ... съгласно фактура № 0000000610/17.01.2018 г., 250 лв. – за транспортиране с линейка до СБАЛ по ортопедия, травматология и спортна медицина и съгласно фактура № 0000000611/18.01.2018 г., 40 лв. - за извършване на медицински преглед при специалист травматолог съгласно фактура № 0000001391/18.01.2018 г. и 120 лв. – за платени в брой медицински услуги, изразяващи се в първичен преглед, рентген на мускулоскелетна система, долни крайници и глезен, заплащане на допълнителен центраж от конвенционално рентгеново изследване, рентген на мускулоскелетна система, долни крайници, стъпало и пръсти, заплащане на допълнителен центраж от конвенционално рентгеново изследване, извършени в „...“, съгласно фактура № 0190007915/22.01.2018 г., до който предявеният иск с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ се явява основателен и следва да бъде уважен, като следва да се отхвърли за разликата до пълния предявен размер от 3 502,96 лв., или за размера от 959,91 лв.

За разлика от КЗ (отм.), новият КЗ /в сила от 01.01.2016 г./ в чл. 429, ал. 3, изр. 2 изрично лимитира включените в застрахователното обезщетение, а оттам и в застрахователната сума, лихви за забава като ги ограничава до тези, които текат от момента на по-ранната от следните дати: датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования на основание чл. 430, ал. 1, т. 2 КЗ или от датата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от

увреденото лице или от датата на предявяване на претенцията на увредения пред застрахователя за заплащане на застрахователно обезщетение, но не и от датата на настъпване на застрахователното събитие. По отношение на задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите в чл. 493, ал. 1, т. 5 КЗ е предвидено, че застрахователят покрива отговорността на застрахования за лихвите по чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, т. е. при ограниченията на чл. 429, ал. 3 КЗ - само в рамките на застрахователната сума и за периода с начало от уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие, респ. предявяване на претенцията от увреденото лице. В случая, ответният застраховател по застраховка „Гражданска отговорност“ е бил уведомен за претенцията на увреденото лице най-късно на 19.04.2021 г., видно от входящия номер в горния десен ъгъл на молбата на ищеца /л. 58 от делото./, т. е. това е датата на извънсъдебно предявяване на претенцията му, поради което дължи законна лихва най-рано от тази дата. Ето защо, посочената по-горе сума следва да се присъди ведно със законната лихва от датата на заявяване на претенцията пред ответния застраховател - 19.04.2019 г. до окончателното плащане.

По отговорността за разноски:

При този изход на спора – частична основателност на предявения иск, право на разноски има всяка от страните съразмерно с уважената, респ. отхвърлената част. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК в полза на ищеца не следва да се присъждат разноски, съразмерно с уважената част от предявения иск, тъй като той не претендира и не доказва извършването на такива. На основание чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2 ЗАдв. в полза на адв. В.О. следва да се присъди сумата от 413,99 лв. с ДДС - адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство по делото, определено от съда в минимален размер по реда на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, при съобразяване и на представените от него доказателства за регистрация по ЗДДС /л. 142 от делото/. На основание чл. 78, ал. 3 ГПК в полза на ответника не следва да се присъждат разноски, съразмерно с отхвърлената част от предявения иск, тъй като нито с отговора на исковата молба, нито в откритото съдебно заседание на 11.11.2021 г., в което същият е бил реално представляван от свой пълномощник, от негово име е било направено изрично искане в тази насока. На основание чл. 78, ал. 6 ГПК ответникът следва да бъде осъден да заплати в полза на Софийски районен съд сумата от 537,31 лв., представляваща дължимата държавна такса и депозити за СМЕ, съразмерно с уважената част от предявения иск. На основание чл. 78, ал. 6, вр. чл. 83, ал. 1, т. 4 ГПК останалата част от дължимата държавна такса и депозити за СМЕ, съразмерно с отхвърлената част от предявения иск, следва да остане за сметка на бюджета на съда.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА, ЕИК, със седалище и адрес на управление: г... да заплати на Н. СТ. Г., ЕГН *****, с адрес:, на основание чл. 432, ал. 1 КЗ, сумата от **2 543,05 лв.**, представляваща застрахователно обезщетение за претърпени имуществени вреди – разходи за ЯМР прегледи, медицински транспорт до лечебни заведения, медицински прегледи и изследвания, лекарства и медикаменти, вследствие на ПТП от 12.01.2018 г., от които: 205,64 лв. – разходи за закупуване на лекарства, ... съгласно фактура № 2200002231/24.01.2018 г., 15 лв. - за закупени медицински консумативи /поставяне на превръзки и обработка на рани/ съгласно фактура № 0300468317/24.01.2018 г., 40 лв. - за закупуване на патерици съгласно фактура № 0040003588/05.02.2018 г., 100 лв. - за консултативен преглед с функционална оценка съгласно фактура № 24513/03.04.2018 г., 11,55 лв. - за закупуване на лекарствен медикамент ... съгласно фактура № 0550000769/20.11.2018 г., 10,86 лв. - за закупуване на

лекарствен медикамент ... съгласно фактура № 0550000742/19.10.2018 г., 600 лв. - за извършен ЯМР преглед на ляво и дясно коляно съгласно фактура № 3000002967/16.01.2018 г., 600 лв. – за извършен ЯМР преглед на ляв и десен глезен съгласно фактура № 3000003071/13.04.2018 г., 550 лв. - за транспортиране с линейка за ЯМР прегледа до „... и ... съгласно фактура № 0000000610/17.01.2018 г., 250 лв. – за транспортиране с линейка до СБАЛ по ортопедия, травматология и спортна медицина и съгласно фактура № 0000000611/18.01.2018 г., 40 лв. - за извършване на медицински преглед при специалист травматолог съгласно фактура № 0000001391/18.01.2018 г., 120 лв. – за платени в брой медицински услуги, изразяващи се в първичен преглед, рентген на мускулоскелетна система, долни крайници и глезен, заплащане на допълнителен центраж от конвенционално рентгеново изследване, рентген на мускулоскелетна система, долни крайници, стъпало и пръсти, заплащане на допълнителен центраж от конвенционално рентгеново изследване, извършени в ..., съгласно фактура № 0190007915/22.01.2018 г., ведно със законната лихва от датата на заявяване на претенцията пред застрахователя - 19.04.2019 г. до окончателното плащане, като **ОТХВЪРЛЯ** иска за разликата над уважения размер от 2 543,05 лв. до пълния предявен размер от 3 502,96 лв., или за размера от 959,91 лв.

ОСЪЖДА ..., ЕИК ..., със седалище и адрес на управление: г.. да заплати в полза на адв. В.В. О., ЕГН *****, с адрес на кантората: на основание чл. чл. 78, ал. 1 ГПК, вр. чл. 38, ал. 2 ЗАдв., сумата от **413,99 лв.** с ДДС, представляваща адвокатско възнаграждение за осъществено безплатно процесуално представителство по делото, както и по сметка на Софийски районен съд, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, сумата от **537,31 лв.**, представляваща дължима държавна такса и депозити за СМЕ.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____